

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 sierpnia 1959 r.

Nr 42

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 263 — z dnia 12 czerwca 1959 r. w sprawie uznania „Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego” za stowarzyszenie wyższej użyteczności 511
- 264 — z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urloпах dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu 511
- 265 — z dnia 7 lipca 1959 r. w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy” 512

ROZPORZĄDZENIA:

- 266 — Ministra Finansów z dnia 18 lipca 1959 r. w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń 512
- 267 — Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1959 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze 513
- 268 — Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1959 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników 513
- 269 — Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” 513
- 270 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przy pracach nie wymagających kwalifikacji zawodowych 514

263

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1959 r.

w sprawie uznania „Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego” za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy” uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Stowarzyszeniu „Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy” nadaje się statut, który ustala i ogłasza Minister Spraw

Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Zdrowia.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

264

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1959 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urloпах dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260) w związku z art. 12 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urloпах dla pracowników zatrudnionych w prze-

myśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza, co następuje:

§ 1. 1. Zakład pracy obowiązany jest udzielić pracownikowi urlopu w tym roku kalendarzowym, w którym urlop ten pracownikowi przysługuje.

2. Przesunięcie urlopu na następny rok kalendarzowy jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy pracownik nie może wykorzystać urlopu w bieżącym roku kalendarzowym z następujących powodów:

- 1) choroby,
- 2) powołania do odbycia ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego,
- 3) skierowania na szkolenie,
- 4) skierowania do pracy w organizacjach politycznych i społecznych,
- 5) tymczasowego aresztowania pracownika, jeżeli pracownik został zrehabilitowany w postępowaniu karnym przez jego umorzenie lub wyrokiem uniewinniającym, a umowa o pracę nie wygasła,
- 6) szczególnie ważnych potrzeb zakładu pracy, jeżeli nieobecność pracownika spowodowałaby nie dające się usunąć poważne zakłócenie toku pracy w zakładzie,
- 7) niemożności wykorzystania urlopu przez pracownicę z powodu przerwy w pracy w związku z ciążą i porodem.

3. Niedopuszczalne jest w żadnym razie przesuwanie urlopu wskutek szczególnie ważnych potrzeb zakładu pracy w ciągu dwóch kolejnych lat.

4. Urlop rozpoczęty przed końcem roku kalendarzowego uważa się za wykorzystany w tym roku kalendarzowym, chociażby był dokończony w następnym roku kalendarzowym.

§ 2. Wypłata ekwiwalentu pieniężnego za nie wykorzystane urlopy wypoczynkowe jest dopuszczalna tylko w razie niewykorzystania należnych urlopów z powodu:

- 1) rozwiązania stosunku pracy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej,
- 2) przeniesienia pracownika na placówkę za granicę.

§ 3. Urlopy zaległe powinny być udzielane w ten sposób, by pracownik do czasu ich wykorzystania otrzymywał w każdym roku tylko dwa urlopy. Urlopy zaległe przyznaje się przed urlopem bieżącym kolejno poczynając od najbardziej zaległego.

§ 4. 1. W działach pracy, w których wysokość wynagrodzenia za pracę ulega sezonowo znacznym wahaniom w ciągu roku, wynagrodzenie za czas urlopu oblicza się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w ciągu dwunastu miesięcy bezpośrednio poprzedzających urlop.

2. Zakres stosowania przepisu ust. 1 określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 5. Traci moc § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 lutego 1953 r. w sprawie urlopów dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 13, poz. 54).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

265

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lipca 1959 r.

w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy”.

Na podstawie art. 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszeniu „Społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy” uznanemu na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 278) za stowarzyszenie wyższej użyteczności nadaje się statut, który ustala i ogłasza Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 2. Traci moc statut stowarzyszenia „Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy” stanowiący załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1948 r. (Monitor Polski Nr 69, poz. 544).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

266

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lipca 1959 r.

w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 10 ust. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty wynagrodzenia wolnego od podatku do 650 zł miesięcznie, 150 zł tygodniowo, 26 zł

dziennie, 325 zł półmiesięcznie, 300 zł dwutygodniowo i 260 zł dziesięciodniowo.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że ma zastosowanie również do wynagrodzeń wypłaconych za miesiąc lipiec 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendola